

ይድረስ ለየሃባ (ኢህአፓ) ታጋይ አያልነሽ፡ ያልሰማሽውን ጉድ ልንገርሽማ

ባለሽቦት ሰላምታዬ ይድረስሽ እላለሁኝ።

ወፍ ያላወጣቸው ደፋ ብለው ሲቀሩ፤ ወፍ ያወጣቸው ደግሞ ተሰደው ውጭ ዳያሰፖራ ከሚሉት አገር መጥተው ይኖራሉ። ያው ያኗኗሩ ሁኔታ የተለያዩ ነው። ግማሹ ሰርቶ እንኳን ለራሱ ለሌላ ሰው ተርፏል። ግማሹ ቢሳካለትም ባይሳካለትም ደስ አላለውም። የድሮውን እያስታወሰ ምነው ከዚህ አገር ባልመጣሁ እያለ ሲተክዝ ይውላል።

ሰሞኑን ስለ ዲያሰፖራ የሃባ (ኢህአፓ) የተወራውን ሰምተሽ ይሆን? ወደ 81 ሺህ ያማሪካ ዶላር የሃባ ላማሪካ አፈ-ቀላጤ ከፈለ ሲባል ሰማኝ። መጀመሪያ ማመን አቃተኝ። ለማረጋገጥ ካማሪካው ፍርድ ሚኒስትር ዲህረ-ገጽ ላይ የየሃባን ዶሴ አግኝቶ ስመለከት፤ በጀረንጆች አቆጣጠር በ2004 አ.ም. የሃባ 27 ሺህ ዶላር ለአፈ-ቀላጤ ከፍሏል የሚል መረጃ አለ። ጠለቅ ብዬ ብፈልግ የቀረውንም አረጋግጥ ነበር። ግን 81 ሺህ ሆነ 27 ሺህ ዶላር፤ ነገሩ ይህ አይደለም። ዋናው ጥያቄው ለምን ገንዘቡ ለአፈ-ቀላጤ ተሰጠ ነው። ያገኘሁት መረጃ እንደሚያመለክተው፤ አፈ-ቀላጤው ካማሪካ ባለስልጣኖች ጋር ተገናኝቶ ትንሽ ምኒምኒ ምኒምኒ ብሎ ተናግሮ እና የሆነ ወረቀት ሰጥቶ እንደሄደ ነው። ለዚች ስራ 27 ሺህ ዶላር!

ለምን አፈ-ቀላጤ አስፈለገ? የምትይ ከሆነ ነገሩን ላስረዳሽ። ያ አፈ-ቀላጤ ያማሪካ ባለስልጣኖችን እንዲያነጋግር፤ የሃደግ (ኢህአድግ) የጠቢያን ህዝብ እየጨቆነ ነው፤ እና የሃደግ መሪ መለስ ዜናዊን እንዲቆጡት፤ እምቢኝ አልሰማችሁም ካለ ደግሞ ለጠቢያ መንግስት አማሪካ የገንዘብም ሆነ የቁሳቁስ ርዳታ አትሰጥ፤ መለስ ዜናዊ የግድ ርዳታው ሲቀርብት እሽ ይላል ተብሎ ታስቦ ነው። ያላወቁት ነገር፤ መለስ ድርቅናም ትግሬ፤ ከተቆጣ እንኳን ያማሪካን ፈረንጅ ቀርቶ የገዛ ሚስቱን፤ ብትር ይዛ የምትነሳውን ሀይለኛ ወልቃይቱ፤ አያዳምጣትም፤ የተረገመ (ሀይለኛ) አይደል! ታዲያ ዙሮ ዙሮ ርዳታው እንዲቋረጥ ነው። ምን ጊዜም የኛን ዘመዶች ፤ የሃባን ካድሬና ጦር ሲቀልቡ የነበሩት፤ ቢራቡ ቢጠሙ ያለኛ የሚያስብላቸው የለም።

አይ አያልነሽ፤ ስንት ስንት ያልሰማሽው ጉድ አለ። የራሷ ሲያርባት የሰው ታማሳላች እንዲሉ፤ እዚህ ያሉ የሃባዎች የራሳቸውን የድርጅት ስራ ትተው፤ በሰው ጉዳይ እየገቡ፤ ስለ ሰው እየተረኩ፤ ካንዱ ጋር ህብረት፤ ከሌላው ጋር ግንባር እያሉ፤ እንዴት ያለውን ድርጅት ተለጣፊ ድርጅት አድርገው፤ ዛሬ የሃባ ማለት ቁም ነገር የሌለው ወረኛ ማለት ሆነ። ስለሰው ጉዳይ እንጂ ስለ ራሳቸው ጉዳይ አይናገሩም። በያመቱ ያው ያ መከረኛ እግር ኳስ ጨዋታ አለ፤ ምድረ-የሃባ የተባለ ከዚያ ነው የምታገኘው። ግማሹ ውጫጩን እየጎተተ፤ ግማሹ አርጅቶ ጎብጠ፤ ግማሹ ደግሞ እንደፎገላ (እንደጎረመስ) ታገኝዋለሽ። ያው ያቺ መከራኛ ስብሰባ ትጠራና አንዱ የሃባ ረዥም ንግግር ያደርጋል። ስለ ተጨባጩ ሁኔታ፡ ያው እንደተለመደው ሌሎች የሚሰሩትን መተንተንና ማውገዝ ነው። ከዚያ ቀጥሎ መብሉ፤ መጠጡ፤ ሳቅና ጨዋታው አለ፤ ባጠቃላይ የደስታ ጊዜ ይሆናል። ታዲያ ይህን እያዩ የሃባ መሪዎች ጠገቡ (ባለጉ)። በየሃዱበት እንደ ንስሃ አባት ፋፋፋ ይባላሉ (ይስተናገዳሉ)፤ ማንም እኛን የሚጠይቀን የለም ብለው ደምድሙ ቁጭ! ያ አልበቃ ብሎ ደሞ ርስ በርሳቸው ተጣሉ። አይ አያልነሽ፤ ጠግበው። እንዳንቸን የጸሃይ ሀሩርና የሌሊት ብርድ ይነካቸዋል? የጠገበ በሬ መሬቱን በቀንዱ ሲቆፍር ይውል የለም። ገበሬው ሲያርሰው የዋለ ቀን እማ እንኳን መሬት በቀንዱ ሊቆፍር ቀርቶ ሳር የሚግጥበት ጊዜ የለውም። የሃባ መሪዎችም በሌላ ድርጅት ገብተው ነገር የሚፈተፍቱትና የሚጣሉት የሚሰሩት ስራ ለሌላቸው ነው። ስሩ ብሎ የሚናገራቸው ጠፋ። ከዚህ ወዲያ የሃባ የተባለ ሁሉም ሰው ተሰብስቦ ድርጅቱን ወይንም ተገድሎ እንዲቀበር ወይንም ተደግፎ ወደፊት እንዲራመድ መወሰን ያስፈልጋል፡ እየተባለ ይነገራል እልሻለሁኝ።

እንዲያው ለመሆኑ እኔንማ እኮ የዳያሰፖራው ባለቲካም ከጅሎኝ (ጀማምሮኝ) ነበር። ወዲያው የሃደግ እንደገባ (ስልጣን እንደያዘ) እና ወልቃይት ወረዳ ወደ ትግራይ ክልል የሄደ ሰሞን ተቆጥተን ነበር። ታዲያ ቶሮንቶ ካናዳ የሚኖረው አንዱ ጎንደሬ፤ እኒህ ወያኔዎች መጀመሪያ እህቶቻችን (ወልቃይቱዎቻችን) ሙሉጭ አድርገው አገቧቸው፤ ያ አልበቃ ብሎ ደግሞ መሬታችን ወሰዱ። ጎበዝ እንግዲህ በቃ፡ ጥቃት ገባ አለና ስብሰባ ጠራ። እኔም ጥሪውን ተቀብዬ ወደ ስብሰባው እይገሰገስኩ ሄድኩኝ። ከቤቱ ጓሮ ተሰበሰብኝ። ከፋኝ ስለሚባል ተዋጊ ድርጅት በሰፊው ገለጣ ተደረገ። መቦት

ፋክራ ወረደ። ትንሽ ቆይቶ ምግብ መጣ። እንጀራውና ቀዝቃዛው ቢራ ናፍቆኝ ስለሰነበተ ቶሎ ቶሎ ገፋ ገፋ አድርጌ አስገባሁትና ሆዴ ጢን ብሎ ቢሞላ ፈዘኸኩኝ። ሌሎቹ ግን ስብሰባውንና ፋክራውን ቀጠሉበት። የከፋኝ ደጋፊ ኮሚቴ እንዲቋቋም ተወሰነ። እኔም ቦለቲካ እንዲህ ከሆነችሁ ጥሩ ነው፤ ቢያንስ ቢያንስ ምግቡንና ቀዝቃዛውን ቢራ ተመልከተው፣ ብዬ በልቤ ተናገራ ወደ ትምህርቴ ተመለስኩ። በቃላ ስብሰባ ይጠሩኛል ብዬ ብጠብቅ ብጠብቅ ብጠብቅ፤ አምላክሽ አለ አያልነሽ፤ ጠፉብኝ፤ ለካስ አንድ ኢዳቅ (ኢዲሃአቅ) የሚባል የየሃባና የምሶን (መኢሶን) ግንባር ድርጅት ተመስርቶ ወደዚያ ተንጋገተው ሄደው። ኢዳቅ አጠቃላይ ስብሰባ በጠራበት ጊዜም እኔም ምናባቴ ብቻየን ምን አረጋለሁ አልኩና ወደ ስብሰባው ሄድኩኝ። ያው ገና ስብሰባ ቦታ ብቅ ስትይ የጠቢያን ህዝብ ነጻ ለማውጣት መዋጮ አድርጉ ነው የሚሉ። እኔም ተማሪ ነኝ ብዬ ሳልከፍል ወደ ስብሰባው ገባሁ። በስብሰባው ጊዜ ደግሞ ለሃገራችን መዋጮ አሉ። እኔ ወንድምሽ ያልሰማሁ ያላዩሁ መስዬ ዝም። ሌላው የሞህ ጠቢያዊ እጁን ዘረጋ፤ ኬሻው በገንዘብ ሞላ። ከዚያ በቃላ ደግሞ ድግስ አለ ተባለና ሄድኩ፤ የመግቢያ ይከፈላል ተባልኩ፤ እኔም አሁንስ ይበቃል አልኩና ከፍዬ ገባሁ። ያው ከገባሽ በቃላ ደግሞ ምግቡን መጠጡን በሁለት ሶስት እጥፍ ዋጋ ነው የሚሸጡት፤ ላገር ጉዳይ እየተባለ። መቸም አንድ 40 ብር አውጥቼ እራሴን እያከኩ ወደ ቤቴ ሄድኩኝ። ጥያቄው እንግዲህ ያ ሁሉ ገንዘብ የት ሄደ ነው። አይ አያልነሽ፤ ከዚህ ላይ ኩነኔ አንግባ። የሃባዎች ስርቆት አልተማሩም። አይሰርቁም። በፍጹም (በፍጹም)። ውሸት ምን ያረጋል። የነሱ ችግር ምንድነው፤ ነገር መደብቅ። እንኳን ገንዘብ ቀርቶ የሃባ መሪ፤ ምክትል መሪ፤ ጣፊ፤ ምክትል ጣፊ፤ ወዘተ፤ ሰማቸው ማን እንደሆነ፤ የት እንደሚኖሩ አይታወቅም። ገንዘቡ ግን እንዳልኩሽ ለአፈ-ቀላጤ ተሰጠ። ያው አንድ አፍታ ያማሪካን ባለስልጣኖች ተገናኝቶ ምኒምኒምኒ ምኒምኒምኒ ብሎ ለመውጣት ነው እኩ። 40 በሬን አፈ-ቀላጤ በልቷት ቀረ።

አንቺም እንግዲህ ጫካ መኖሩ ይብቃሽ። ሁኔታው ለውይይትና ለስምምነት አመቺ ነው። ከህዝብ ጋር ተሰልፎ እያደራጁ ማሳተፍ ነው እንጂ በጠመንጃ አፈሙዝ ለውጥ ማምጣት አሁን ቀርቷል። የሃደጎችም ለድሃው ሰው የጤና ጣቢያውን፤ ትምህርት ቤቱን፤ መንገዱን ሌላም ሌላም ጠቃሚ ነገር እየሰሩ ናቸው። ጎንደርና ባሃርዳር አንዳንድ የድሮ የሃባዎች መንግስት ውስጥ እየሰሩ ደካማውን ህዝብ ሊደግፉ ሲሯሯጡ አይቻቸዋለሁ። በየሃደግ የታሰሩትን የሃባዎችንም እንዲፈቱ እየሆንን ነው። ቢሆንም እነሱ የሃደጎች ይሻላሉ። በቅርብ ጊዜ ውስጥ ስንቱን ድሃ ህዝብ ከሞት አዳኑት። እነዚያ የድሮዎቹ ሰገብጋባ ሆዳኖች ከራሳቸውና ከዘመዶቻቸው አልፈው ለኢትዮጵያ ህዝብ ምን አደረጉ? ያም ሆኖ ዛሬ ከዚህ ከዳያስፖራ ሆነው ስልጣን መልስን እንይዛለን እያሉ ይታገላሉ። ግን አልሆነላቸውም። ያካባቢአቸው ህዝብም ተንጋግቶ የስብሰባ አዳራሹን ይሞላና ይደነፋል። እነሱም ያን ድንፋታ ተገን ያደርጉና ግራና ቀኝ አያዩ፤ የፖለቲካ መላና ዘዴ አይፈጥሩ፤ ተሰናክለው ይቀራሉ። ጠቢያን እንወክላለን እያሉ እያወሩና እየጣፉ እኛ ጭምር በነሱ የተነሳ የወዳጅ የጠላት መሳቂያ ሆነ።

ከፋም ሆነ በጎ ቢደርስብሽ ግን፤ እንዳንቺ ያለ ጀግና በሁኑ ሰአት ጠቢያ ምድር ውስጥ እንደሌለ እንድታውቁው እንፈልጋለን። ውሸት ምን ያረጋል። ታሪክሽ ይጣፋል። ይሄው በአሁኑ ሰአት ከአጼ ሃይለ ስላሴ ይልቅ በላይ ዘለቀ ወይንም ተስፋዬ ደበሳይ ወይንም ጥላሁን ግዛው ወይንም ወንድማማቾች ገርማሚና መንግስቱ ነዋይ ሲወሰኑና ሲፈከርላቸው ይውላሉ። ንጉስ ተብዬው ከባናዳዎች ጋር ተንኮልና ነገር ሲጠነስስ ጣልያኖች የሰሩትን መንገድ እንኳ ሳይጠግን፤ አገሪቱን ሙልጭ አድርጎ በልቶ፤ ለወዳጆቹም አብልቶ ለቀቀ። ስሙ በክፍ እንጂ በበጎ የማይወሳ ሰው ሆኖ ቀረ። የበላይ ዘለቀና የሌሎቹ አርበኞች ግፍ፤ በሰፈርከው ቁና ተሰፈር እንዲሉ፤ በላይ ዘለቀን የሰቀለው ንጉስ ራሱ ያስተማሯቸው ሰዎች እንደ እባብ ደብደብው ገድለው ሺንት ቤት ተቀበሩት። ገዳዩ መንግስቱ ሃይለ ማሪያም በሰው አገር ብቻውን ይኖራል። የዛሬዎቹ መሪዎችም ከዚህ ትምህርት መውሰድ አለባቸው። ሁሉን ኢትዮጵያዊ ባንድ እኩል አይን ማዬት ያስፈልጋል። ጉልብተኞችንና ወገን ያላቸውን ፈትተው፤ ተከራካሪ ወገን የሌላቸውን የሃባዎችን አስረዋቸው ዝም አሉ። ነውር ነው። እንዲህ አይደረግም። እስቲ ምን አደረጉ? እንደ ወያኔዎች ባመኑበት አላማ ተሰልፈው ነበር እንጂ።

አይ አያልነሽ፤ ስንቱን ዘርዘራል ልጣፍልሽ። ሆኖ ይቻለው ብሎ ዝም ማለት ይሻላል። ብቻ አይዘሽ። ይኸው እኛም ሰው ከደረሰው ደርሰን ሁሉን ነገር ከአየነው በቃላ አሁን ዱሩ ጫካው ተራራውና ወንዙ ትዝ ይለናል። ጠቢያ አንድ ነገር ብትሆን፤ እንደ አፈኛው ዳያስፖራ (ቮካል ዳያስፖራ ይሉታል) ስብሰባ አዳራሽ ውስጥ ገብተን አንደነፋም ወይንም አፈ-ቀላጤ ፍልጋ አንሄድም። ከጠቢያ ህዝብ ጋር መጥተን እንሰለፋለን። በቃ ነገር ተከተተ። እልሻለሁኝ።

ጌታቸው መኳንንት

ተጣፈ

ታህሳስ 2000

በኦገስት 1999

